

Publicerad 2019-10-03 05:03 av Lennart Andersson

Till slutpunkt noll

Med verkligheten i mitt scenrum är jag ytterst förtegen
Vardagen och mina texter får andra prisa
Från kväll till gryning i sömn som i vaka
Upprepas dessa hemligheter till dess mitt
Hjärta så häftigt slår
Kroppen är bara ett förrum till själen
Medan det mesta av mig börjar gå vilse
I allt vidare cirklar till dess min uppfattning om kroppen
Upplöses till ett ljus på morgonen

Mitt vardagsliv då
Det mesta med livet fick jag försaka
Medan Faderns stämma läkte mina sår
Och om pjäserna finner publikens gunst
Eller sablas ned
Faderns röst viskar mig sanningen från urtidsnattens
Mörka ro
Hans närvaro delar vatten och skapar ljus

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Andersson med Poeter.se id #14747 innehar upphovsrätten